

បុរេត្ថកិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃទីសសៃប — លខេម្ពកប៊ែ

អសេគោល លខេ បួន

Jeff Pippenger

2026-08-09

អសេគោល គួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា «ហោរាអនុកកាន់ទុក្ខ»
ពីព្រោះគាត់ជានិមិត្តរូបនៃមនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបួនពាន់នាក់
ដែលនៅក្នុងជំពូកទីបួននៃសៀវភៅរបស់គាត់ កំពុងកាន់ទុក្ខ (ដកដង្ហើមធំ
និងយំ) ពីព្រោះអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងឡាយដែលបានបុរេត្ថក្នុងក្នុងស្រុក
និងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ នៅក្នុងអត្ថបទដកស្រង់ពី Testimonies
ដែលយើងបានយល់ក្នុងអត្ថបទមុន បងស៊ី វ៉ាយ បានសរសេរថា៖
«ហោរាធុនាស់នោះជាជនបរទេសមុន្នាក់នៅក្នុងដីនៃដីចម្កល់ក្រៃមួយ
ជាទីដែលមហិច្ឆតាគឺត្រូវនៃ និងអំពើយោធន៍យោធន៍យោធន៍
បានសោយរាជ្យយ៉ាងខ្ពស់ខ្ពស់។ អ្វីដែលគាត់បានឃើញ និងបានឮអំពីការគាបសង្កត់
និងអំពើអយុត្តិធម៌របស់មនុស្ស បានធ្វើឲ្យព្រលឹងរបស់គាត់ឈឺចាប់
ហើយគាត់បានកាន់ទុក្ខយ៉ាងជួរចត់ ទាំងចុងទាំងយប់»។

មួយសន្លឹកស្រីបួនពាន់នាក់ គឺជា «ពួកដែលគួរឲ្យមានបណ្តាញចេញនៃស្នាមអលៃ»
ដែលគួរឲ្យមានខ្ពស់ខ្ពស់ខ្ពស់
ដូចដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយអសេគោលដែលគួរឲ្យមាននាំទៅជាឈ្មោះ
ដំណើរការបោះត្រាដែលគួរឲ្យមានកំណត់នៅក្នុង អសេគោល ៩ គឺដូចគ្នានឹងវិវរណៈ ៧
ហើយជំពូកទាំងពីរនោះគួរឲ្យមានកំណត់ថាកំពុងកើតឡើងនៃចុងក្រោយ។

«ការបោះត្រាលើអនុកបម្រើរបស់ព្រះនេះ
គឺដូចគ្នានឹងអ្វីដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញដល់អសេគោលក្នុងនិមិត្តរូបដ៏»។ Testimonies to
Ministers, 445.

ចេញពីបល្ល័ង្ក ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បញ្ជាជាពួកខ្សែប្រាំម
ហើយពួកខ្សែប្រាំមនោះវិញគ្រប់គ្រងកងទ័ពទាំងឡាយ។ តាមរយៈនិមិត្តរូបនេះ
អសេគោលគួរឲ្យយល់ថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់កំពុងកាន់កាប់អំណាចគ្រប់គ្រង ទោះបីនៅក្នុងអំ
ឡុងតោនដែលអ្វីៗទាំងអស់មើលទៅដូចជាស្ថិតក្នុងភាពច្របូកច្របល់ក៏ដោយ។ បងស៊ី
វ៉ាយ មានបុរសសន្តិថា «ដូចគ្នានោះដែរ»
បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញអំពីរចនាសម្ព័ន្ធនៃព្រះជាម្ចាស់នៃលើបល្ល័ង្ក
ទ្រង់បញ្ជាជាពួកខ្សែប្រាំមដែលគ្រប់គ្រងកិច្ចការនៃដីនៃដី
ដូចដែលនាងបានពិពណ៌នាអំពីយូហាននៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
ជាកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំទាំងបុរាណ។ អសេគោល
និងយូហាន គឺជានិមិត្តរូបនៃអនុកទាំងឡាយដែលរស់នៅក្នុងសម័យនៃការបោះត្រារបស់ម្ចាស់
យាយសសៃបួនពាន់នាក់ ដដែល ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណនៃការបំផុសគំនិតបានកត់ត្រាទុកថា
«ឈ្មោះទាំងឡាយដែលនឹងគួរឲ្យបុរេត្ថក្នុងនៃនៅក្នុងលោកិយរបស់យើង
នោះមិនទាន់ស្នូមបិតត្រូវបានស្ថិតយើង»។

ពិតប្រាកដណាស់ នៅពេលបងស៊ីរ៉ាយក៏បានសរសេរពាក្យទាំងនោះ
ពាក្យទាំងនោះជាសច្ចក្តីពិត ប៉ុន្តែក៏ក្នុងពេលនៃការបោះត្រា
វាបានឈានទៅដល់ការបំពេញយ៉ាងពេញលេញឥតខ្ចោះរបស់វា។ បុរាណជាតិរបស់គេនាំមុន
គឺអ្នកនឹងផ្តល់គិតដល់ប្អូនថា
អ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនេះនៅក្នុងពិភពលោកឥឡូវនេះ
មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការហើរលាតសន្ធឹងជាហ្វូងរបស់កណ្តុបនៃសាសនាសុលាម?
កណ្តុប ជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាសុលាមនៅក្នុងជំពូកទី៩ និរិយៈ
រួមបញ្ចូលទាំងការផ្តល់ទីតាមធម្មជាតិរបស់កណ្តុបនៅអាហ្សីកខាងជើង។
ហ្វូងកណ្តុបទាំងនោះនៅតាមផ្លូវអន្តរជាតិបុរាណរបស់អាហ្សីក
ស្របតាមភូមិសាស្ត្រដែលត្រូវបានសាសនាសុលាមកាន់កាប់។
សាសនាសុលាមជាពូជពង្សចុះពីអ៊ីស្លាមដែល ហើយមុននេះហើយអ៊ីស្លាមដែលគឺហាការ។ ហាការ
មានន័យថា “ការហោះហើរ” ឬ “រត់ចេញខ្លួន”។ ក្នុងភាសាអារ៉ាប់
ឈ្មោះនេះជាទូទៅត្រូវបានសរសេរថា Hajar (الحجر)
ហើយវាត្រូវបានគេដាក់ទៅនឹងឫសដដែលដែលផ្តល់ឱ្យយើងនូវ Hijra
(ការផ្លាស់ទីចំណាកស្រុក/ការហោះហើររបស់មូហាំម៉ាត់)។ ឫសគល់នៃសាសនាសុលាមត្រូវបានគេ
បំប្លែងមកវិញដោយនឹងការហើរលាតសន្ធឹងជាហ្វូងរបស់កណ្តុបនេះ
ប៉ុន្តែប្រសិនបើទាំងនោះក៏រួមបញ្ចូលនូវន័យនៃការផ្លាស់ទីចំណាកស្រុកផងដែរ។
គឺមាននរណាម្នាក់ផ្តល់ស្ថិតិយើងឃើញថា
អន្តរជាតិបុរាណខ្ពស់បំផុតគឺជាការបង្កើនហ្វូងកណ្តុបនៃសាសនាសុលាម?

គឺមាននរណាម្នាក់ផ្តល់ស្ថិតិយើងឃើញថា ពួកកុម្មុយនិស្តសកលលោកនឹងបង្កើតសម្បត្តិ
ព័ន្ធភាពជាមួយនឹងហ្វូងមហាជនអ៊ីស្លាមដដែលប្អូន? ទាំងសាសនាអ៊ីស្លាម
និងអំណាចនាគរបស់ពួកសកលនិយម សុទ្ធតែឡើងមកពីអណ្តូងគុមានហាត នៅក្នុង
វិរាមៈ 9/11 រៀងៗខ្លួន ហើយអណ្តូងគុមានហាតនោះ
តំណាងឱ្យការសម្តែងដ៏មួយនៃអំណាចសាតាំង។
សម្បត្តិព័ន្ធមិត្តទាំងពីរនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ សុទ្ធតែជាឧបករណ៍របស់សាតាំង
យោងតាមព្រះគម្ពីរនៃសច្ចក្តីពិត។

«កាលណាពួកគេបានបញ្ចប់ [កំពុងបញ្ចប់] ទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ។
រយៈពេលដែលសាក្សីទាំងពីរត្រូវទាយទំនាយដោយស្មោះត្រង់ក្នុងការ
បានបញ្ចប់នេះនៅឆ្នាំ 1798។ ខណៈដែលពួកគេកំពុងខិតជិតដល់ការបញ្ចប់កិច្ចការរបស់
ពួកគេក្នុងភាពមិនល្អចេញទៅ សង្គ្រាមត្រូវបានផ្ទេរឡើងវិញដល់ពួកគេ
ដោយអំណាចដ៏ល្អប្រសើរតំណាងថា «សត្រូវដែលឡើងមកពីជម្លោះអន្តរជាតិ»។
នៅក្នុងជាតិប្រើប្រាស់ជាតិស្រីអឺរ៉ុប អំណាចដ៏ល្អប្រសើរនៃគ្រប់គ្រងនៅក្នុងសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋបាលសុច្ឆន្ទៈការគ្រប់គ្រងរបស់សាតាំងអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សរ៍
តាមរយៈមធ្យោបាយនៃមុតចេញ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ
មានការបង្កើនឱ្យការសម្តែងដ៏មួយនៃអំណាចសាតាំង»។ The Great
Controversy, 268.

នៅទីនេះ បងស៊ីរ៉ាយក៏
កំណត់សម្គាល់អំពីការមកដល់នៃសង្គ្រាមនិយមនៅក្នុងសម័យបដិវត្តន៍ហ្វារ៉ាង
ខណៈដែលនាងក៏កត់សម្គាល់ផងដែរថា សាតាំងក៏គ្រប់គ្រងអំណាចហាលដដែល
អំណាចហាលក៏ចេញមកពីរណ្តៅអវសានៈនៅក្នុងវិរាមៈ ជំពូកដប់បួនពីរផងដែរ
ហើយនៅក្នុងវិរាមៈ ជំពូកប្រាំបួន

តើនរណាមានសុបិនឃើញថា ឥឡូវនេះអីសុលាមនឹងត្រូវបានពង្សិកពាសពេញទ្វីបអឺរ៉ុប ហើយឥឡូវនេះកំពុងចុះមកលើទ្វីបអាមេរិក? តើអ្នកមានសុបិនឃើញថា កណ្តុបនឹងត្រូវបានពង្សិកពាសពេញពិភពលោក ដោយពួកសកលនិយមនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សហភាពអឺរ៉ុប និងគណបក្សសហប្រជាជាតិបតយ្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក?

តើនរណាមានសុបិនថា

សុថាប័នអប័រនានានឹងត្រូវបានឈ្នះលើដោយសម្បត្តិធម្មតា និងអីស្តាម
ដល់បច្ចុប្បន្នកំពុងត្រូវបានគាំទ្រដោយប្រាក់ពន្ធរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ
ដល់មិនផ្តល់ឱកាសឱ្យប្រាក់ពន្ធរបស់ខ្លួនត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបំផ្លាញជាតិ
ដល់ផ្គត់ផ្គង់ប្រាក់ពន្ធនោះឡើយ។

នរណាអាចសុំបិទយញ្ញាថា ចក្រភពអង់គ្លេសនឹងលើកស៊ីវិល
និងគាំទ្រឲ្យមកដល់ស៊ីវិលកែសម្រួលបានរាល់គ្នាជាមួយ ចាប់ពីការ ប៉ះពាល់
និងសម្រាប់ដោយសារតែសុខុម? មនុស្សជាតិបានចង់អស់ហេតុអ្វីការពិតថា
គ្រប់ប្រព័ន្ធកុមុយនិស្តទាំងអស់ដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងប្រព័ន្ធគិតស្មើគ្នា
សុទ្ធជាការបោះឆ្នោតសុំបិទយញ្ញា ប៉ុន្តែផ្ទៃក្នុងនៃគមនិយមរបស់ចក្រភពអង់គ្លេស
គឺជាការចូលរួមទៅសង្គមនិយម
មិនគិតដល់ការបោះឆ្នោតនៃសុខុមនិយមសង្គមប្រជាជន
និងនយោបាយរបស់ប្រព័ន្ធធានាទុក។

តើនិរណាអាចសូមហ្មានថា ពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៃនៃដី
នឹងគួរបានអនុញ្ញាតកុមារចូលសារធាតុពុល
ដើម្បីបំបុរព័រិតកម្រិតនៃមូលប្រមូលសុសជាទូទាំងឡាយធំ លើមូលសុសជាងដប់ប្រាំពីរលាននាក់?

តើនរណាបាននឹកសរមថៃ្លា មនុស្សសង្ខេបជា George Soros, Bill Gates និង Anthony Fauci
និងគួរបានអនុញ្ញាតឱ្យបុរេវិភាគអំពីអាក្រក់ដ៏សាតាំងរបស់ពួកគេ
ដោយឥតមានផលវិបាកអវិទាល់តែសោះ?

នៅពេលដែលបងស៊ីវិល វ៉ាយក៍ បានថ្កល់ថា ទិដ្ឋភាពទាំងឡាយដែលនឹងកើតមានឡើង នោះមិនអាចស្មុបស្មើតាមប្រយោជន៍របស់យើងបានទេ នោះបានថ្កល់ថាដូច្នេះនោះនៅក្នុងបរិបទនៃពេលវេលានោះគ្មានមែនសូម្បីយសស័កស័ព្ទរបស់ប្រជាជននោះ។

នាងកំពុងបន្តតស៊ូចក្តីអធិប្បាយរបស់នាងអំពីការពុំមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងម៉ាថាយ 24 ដែលនាងបានកត់ត្រាថា «មធ្យោបាយនេះគឺសម្រាប់បុរស្រីទាំងអស់យើង។ យើងគួរតែពឹងផ្អែកលើចក្តីជំនឿរបស់យើងលើព្រះ

ដុបិតនៅខាងមុខយើងក្នុងមាតិកានេះ មានគ្នាមួយដែលនឹងលុបបំបាត់បញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស។ ព្រះគ្រីស្ទ នៅលើក្នុងអូលីវ បានរៀបចំឡើងវិញអំពីការជំនុំជម្រះដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ដែលគួរតែមកមុនការយាងមកជាលោកទីពីររបស់ទ្រង់»។

មធ្យោបាយនៃការទទួលបានប្រាក់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព គឺជាប្រភពកំណត់របស់ទាំងអស់គោល
និងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការទទួលបានប្រាក់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដល់កំណត់របស់យល់ថា

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គ្រប់គ្រងលើគ្រប់ការទាំងអស់។ នៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់ និងការបះបោរដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅឥឡូវនេះ ជាភាពច្របូកច្របល់ និងការបះបោរដែលនឹងកើតកាន់តែខ្លាំងឡើង នៅពេលបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍ទី១២ អស់អនកដល់ជាអនកនាំសាររបស់ព្រះ ដូចដែលគួរមានតំណាងមិនគ្រឹមតែដោយអសេគោល និងយ៉ូហាននៅក្នុងព្រះវិហារប៉ូណូណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងដោយអសោយផង នឹងអាចផ្តល់ ដាក់បុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍បានដោយរបៀបមួយដែលលើកតម្កល់ព្រះអម្ចាស់ បុរសនិប្រឹក្សាក្នុងយល់ថា សូម្បីតែអ្វីៗដែលយើងមិនដែលសូម្បីតែស្តែងឃើញ ក៏នៅតែស្តែងនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។

កងទាំងនោះដែលកាត់ផ្តល់ដាក់កងដទៃទៀត រួមបញ្ចូលព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលមិនដែលគួរមានសូមឃើញឡើយ ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងក្នុងគុណនៃការបោះត្រា ដែលមានចាប់ផ្តើមនៅចុងទី 9/11។ មេរៀនទាំងឡាយដែលគួររៀន នឹងគួរមានរៀនតែដោយអស់អនកដល់ ដោយសច្ចៈក្នុងជំនឿ ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត ហើយឃើញព្រះគ្រីស្ទ និងពន្លឺរបស់ទ្រង់ភ្លឺចេញពីហិបសញ្ញា។ នៅពេលសិរីល្អអនោះគួរមានមើលឃើញ ដូចដែលតំណាងដោយដានីយ៍លើក្នុងជំពូកទី២ ក្រុមមនុស្សដែលទទួលបានបុរេយោជន៍ពីពន្លឺនោះ គួរមានញែកចេញពីអស់អនកដល់មានរត់ចេញពីនិមិត្ត។

ហើយខ្ញុំ ដានីយ៍លើ គង់ប៉ូណូណោះដែលមានឃើញនិមិត្តនោះ ដុបិតមនុស្សទាំងឡាយដែលនៅជាមួយខ្ញុំមិនមានឃើញនិមិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែភាពញើយខ្លាំងមួយមានផ្តល់កម្រិតលើកកម្ពស់ ដល់ចំណុចក្នុងគំនិតចេញទៅលាក់ខ្លួន។ ដានីយ៍លើ 10:7។

មានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលអាចទាញយកបានពីអត្ថបទនៅក្នុងអត្ថបទមុន ប៉ុន្តែ នៅពេលបញ្ចប់អត្ថបទនេះ យើងនឹងពិនិត្យអំពីកងមួយ។ ក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានកត់សម្គាល់អំពីនិមិត្តរូបនៃខេមុកប្រាំ ហើយមុននោះ យើងបានចំណាយពេលលើខេសាមសិប។ ពន្លឺដែលមានមកពីសៀវភៅអសេគោល មិនមែនមានគ្រឹមតែលើខេនិមិត្តរូបប៉ូណូណោះទេ ប៉ុន្តែ វាមានតម្លៃក្នុងការស្គាល់ជាមុនអំពីនិមិត្តរូបជាលើខេខ្លះៗទាំងនោះ មុននឹងចាប់ផ្តើមនាំយកភាពច្របាស់លាស់ខ្លះចេញពីភាពច្របូកច្របល់។

ដប់បុរាណ

ព្រះបន្ទូលទំនាយបី ដែលមានរយៈពេលពីររយហាសិបឆ្នាំ កំណត់សម្គាល់អំពីរយៈពេលដប់បុរាណឆ្នាំមួយ ដែលចាប់ផ្តើមនៅចុងបញ្ចប់នៃបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍ទី១២ ចាប់ពីឆ្នាំ 313 ដល់ 330 រយៈពេលដប់បុរាណឆ្នាំនេះ ជានិមិត្តរូបនៃការតាំងឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពរបស់សត្រូវហិច្ឆតា។

រយៈពេលពីររយហាសិបឆ្នាំ ដែលមានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 457 មុន គ.ស. មានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 207 មុន គ.ស. គឺបុរាណឆ្នាំបន្ទាប់ពីសម្រាមរូមិហ្វីយ៉ា និងដប់ឆ្នាំមុនសម្រាមរូមិហ្វីយ៉ា។ ពីររយឆ្នាំដល់ឆ្នាំ មានរយៈពេលដប់បុរាណឆ្នាំ ហើយវាតំណាងឲ្យបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍ដែលលាក់កំហាំងនៃសេសសល់

ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខណ្ឌដប់មួយ ដល់ខណ្ឌដប់ប្រាំ នៃ ដានីយ៉ា 11។

Ptolemy IV Philopator (ដែលត្រូវបានស្គាល់ផងដែរថា Ptolemy IV)
គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងដែលបានឈ្នះសមរភូមិ Raphia នៅឆ្នាំ 217 មុន គ.ស។
ទ្រង់បានគ្រងរាជ្យជាស្ថាបត្យករ (និងផ្សេងៗទៀត) នៃអេហ្វេស៊ីបសម័យ Ptolemaic ចាប់ពីឆ្នាំ 221
មុន គ.ស. ដល់ឆ្នាំ 204 មុន គ.ស. ដូច្នេះ ទ្រង់បានគ្រងរាជ្យរយៈពេលដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ។
ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមរាជ្យកាលរបស់ទ្រង់មុនសមរភូមិ Raphia
ប៉ុន្តែត្រូវបានសង្ខេបទ្វីបភូមិសមរភូមិ Panium។

សង្គ្រាមរ៉ាហ្វីយ៉ា ដែលតំណាងឲ្យសង្គ្រាមអ៊ុយក្រែន បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 2014 នៅ
ពេលដែលសហរដ្ឋអាមេរិកបានបង្កើតមានបដិវត្តន៍ពណ៌មួយនៅក្នុងប្រទេសអ៊ុយក្រែន
។ ពុទ្ធលមើទី ៤ ស្ថិតនៅភាគខាងត្បូង ជានិមិត្តរូបបញ្ញត្តិដល់ រ៉ូលីដៀរ ពូទីន
ដែលបានចាប់ផ្តើមការគ្រងរាជ្យរបស់គាត់នៅឆ្នាំ 2000
គឺជាឆ្នាំមុនពេលការបោះឆ្នោតរដ្ឋប្បវេណីប្រជាជនបាននាំ បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
2001។ ដូចជាករណីរបស់ពុទ្ធលមើដដែរ
ពូទីនបានចាប់ផ្តើមគ្រងរាជ្យមុនសង្គ្រាមអ៊ុយក្រែន
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយសង្គ្រាមរ៉ាហ្វីយ៉ា ដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 2014។ មុនប៉ាន់យ៉ា
ពូទីន ដែលត្រូវបានតំណាងដោយពុទ្ធលមើ ត្រូវបានដកចេញ។
ពូទីនបានចាប់ផ្តើមគ្រងរាជ្យនៅឆ្នាំ 2000
ដូច្នេះហើយសមស្របជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបោះឆ្នោត
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំបន្ទាប់ គឺឆ្នាំ 2001។ ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំជានិមិត្តរូប
ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយពុទ្ធលមើ កំណត់សម្គាល់អំពីរយៈពេលដែលពូទីនគ្រងរាជ្យ
ហើយគាត់ផ្ទុះចុះក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះឆ្នោត។

លោក Trump ដែលត្រូវបានតំណាងដោយការបញ្ចប់នៃរយៈពេលពីរយសាស្ត្រនៅ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 457 មុន គ.ស.
ស្ថិតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហាំងដូចគ្នានឹងលោក Putin ផងដែរ
គឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រមួយមានរយៈពេលដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ ដែលចាប់ផ្តើមពីសមរភូមិ Raphia។
នាគ (Putin) និងហ្វែរកុលដៃកុលាយ (Trump)
ស្ថិតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនោះ។ នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ
សត្រូវសាហាវ ដែលត្រូវបានតំណាងថា «ពួកចោរនៃប្រជារាស្ត្ររបស់អ្នក»
ជានិមិត្តរូបនៃអំណាចសម្បត្តិច្បាប់ ស្ថិតនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ
ចាប់ពី Raphia ដល់ Panium។

ឆ្នាំ 321 តំណាងឲ្យច្បាប់ចុងអែទីក្យុននៅសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយ 321
ស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេលដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ ចាប់ពីព្រះរាជក្រឹត្យទីក្រុងមីឡាន ក្នុងឆ្នាំ 313
រហូតដល់ការបង្កើតអាណាចក្រ ក្នុងឆ្នាំ 330។

ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលតំណាងចាប់ពីបុណ្យរំលងដ៏អស្ចារ្យរបស់យ៉ូសៀស ដូចដែលគេហៅថា
នោះ ចាប់ផ្តើមផុតយូប៊ីលទីដប់ប្រាំពីររបស់ជនជាតិយូដា។
ចាប់ពីបុណ្យរំលងរបស់យ៉ូសៀស
ដែលជាការរស់ឡើងវិញខាងវិញ្ញាណដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា នោះតំណាងឲ្យប្រវត្តិសាស្ត្រមីលូឆីរីត៍ចាប់ពីថ្ងៃទី 11
ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត

រាតំណាងឲ្យបុរេភូតិសាស្ត្រពី 9/11 រហូតដល់ចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
ពេលវេលានៃការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ប្រាក់
ត្រូវបានគំរាមដោយវេយ្យាករណ៍ប្រើប្រាស់ប្រាក់ពីរ ចាប់ពីយ៉ូសៀសរហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា។
លេខដប់ប្រាំពីរ
គឺជានិមិត្តរូបមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗនៃពេលវេលានៃការបោះត្រា
ហើយលេខដប់ប្រាំពីរ គឺជាចំណុចមួយដែលកង់របស់អសេគោលបុរសពុទ្ធិនា។

នៅក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃខែទីសីហា នៃដានីយ៍លៃ
ដូចដែលបានគំរាមនៅក្នុងខែទាំងដប់ដល់ដប់ប្រាំ នៃពួកដង្កែ
នាគត្រូវបានគេដាក់ជាមួយនឹងលេខ "17" តាមរយៈរដ្ឋកាលរបស់ប៊ុតូលមេ។
បុរេភូតិសាស្ត្រពីសង្គមរាស្ត្រក្រុងខេត្តប៉ាឡេនីយ៉ូ
រហូតដល់សង្គមរាស្ត្រក្រុងខេត្តប៉ាឡេនីយ៉ូ គឺមានរយៈពេល "17" ឆ្នាំ។
បុរេភូតិសាស្ត្រនោះដាក់ដូចគ្នា ត្រូវបានកំណត់ដល់ប្រាំពីរឆ្នាំ
ដែលត្រូវបានគំរាមដោយសង្គមរាស្ត្រទាំងពីរនោះ។ រូបសំណាកនៃស្រីសាហាវ
ដែលត្រូវបានបង្កើត និងតាំងឡើងនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ត្រូវបានគំរាមដោយ "17" ឆ្នាំ
ចាប់ពី 313 ដល់ 330។ នៅក្នុងខេត្តមួយនៃពួកទីមួយ
អសេគោលស្ថិតនៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិប នៃដង្កែប្រើប្រាស់ "17"។ តើអ្នកផ្តល់ស្ថិតិ
លេខដប់ប្រាំពីរគំរាមឲ្យកង់មួយក្នុងចំណោមកង់ទាំងឡាយដែលអសេគោលបានយឺតយ៉ាវ
នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុតដៃឬទេ?

អសេគោល គឺជានិមិត្តរូបនៃអ្នកទាំងឡាយក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រា
ដែលដោយសេចក្តីជំនឿ បានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត។
ពួកគេគឺជាប្រជាពលរដ្ឋរបស់ពេត្រុស។

អ្នករាល់គ្នាដូចជាថ្មដដែលមានជីវិត ត្រូវបានស្ថាបនាឡើងជាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណ
ជាបុរេជិតបរិសុទ្ធ ដើម្បីបិទរាយការណ៍ប្រជាខាងវិញ្ញាណ ដែលព្រះទ្រង់ទទួលយកបាន
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ១ ពេត្រុស ២:៥

ពួកគេត្រូវបានគេតាំងឲ្យបុរាណសាស្ត្រមួយទៅកាន់បុរាណវិទ្យានៃមុនៗមុនរបស់ព្រះ
ដែលនៅពេលនោះកំពុងត្រូវបានរំលងទៅ ទោះបីជាពួកគេត្រូវបានព្រមានជាមុនថា
បុរាណវិទ្យានៃមុនៗមុនរបស់ព្រះនឹងមិនយឺត ឬព្យ័កដោយ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា កូនមនុស្សសង្ឃឹម
ចូរឲ្យព្រះរបស់អ្នកបរិភោគ ហើយបំពេញព្រះវិញ្ញាណរបស់អ្នកដោយក្បាច់នេះ
ដែលយើងប្រទានឲ្យអ្នក។ នោះខ្ញុំក៏បរិភោគវា
ហើយវាមានរសជាតិដូចជាដូចទឹកយូម៉ូននៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា កូនមនុស្សសង្ឃឹម
ចូរទៅឯពួកអ្នកអ៊ីស្រាអែល ហើយនិយាយពាក្យរបស់យើងដល់ពួកគេ។
ដុបិតអ្នកមិនត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅរកជនជាតិដែលមានសុទ្ធទ្រព្យាបាលកែ
និងភាសាពិហាសនោះទេ គឺទៅរកពួកអ៊ីស្រាអែលវិញ។
មិនមែនទៅរកជនជាតិដែលមានសុទ្ធទ្រព្យាបាលកែ និងភាសាពិហាស
ដែលអ្នកមិនអាចយល់ពាក្យរបស់ពួកគេបាននោះទេ។ ពិតប្រាកដណាស់
យើងបានចាត់អ្នកទៅរកពួកគេ នោះពួកគេមុខជានឹងស្តាប់អ្នក។
ប៉ុន្តែពួកអ៊ីស្រាអែលមិនព្រមស្តាប់អ្នកទេ
ដុបិតពួកគេមិនព្រមស្តាប់យើងឡើយ

ព្រោះពួកវាសង្ឃឹស្តារអំពីទាំងអស់សុទ្ធជាតែមានមុខក្បាស់ និងចិត្តតឹងរ៉ឹង។ មើល
យើងបានធុរ្វិធីមុខរបស់អ្នកក្នុងមាត់ទាំងនឹងមុខរបស់ពួកគេ
ហើយថ្វាយសរសៃរបស់អ្នកក្នុងមាត់ទាំងនឹងថ្វាយសរសៃរបស់ពួកគេ។
យើងបានធុរ្វិធីថ្វាយសរសៃរបស់អ្នកក្នុងចុងក្បូងអាដាម៉ាន់
ដល់រឹងជាងថ្វាយសរសៃទៅទៀត។ កុំខ្លាចពួកគេឡើយ
ហើយកុំឲ្យទឹកមុខរបស់ពួកគេធុរ្វិធីមុខអ្នកស្រងាកចិត្តឡើយ
ទោះបីពួកគេដោយសារប្រហែលក៏ដោយ។ អសេគោល ៣:៣-៩។

អសេគោលគួរឲ្យមានបង្កគាប់ឲ្យបុរសសាមញ្ញទៅកាន់សុភវិនិច្ឆ័យស្របចិត្តសញ្ញាមុន
ដូចដល់តំណាងដោយពួកប្រូតេស្តង់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីលូណេរ៉ាយ និងពួកជំនុំសេនេដ
អាត់នេទីសុទ្ធឡារដ៏សន្តោសមួយចុងក្រោយ។ បើគាត់បដិសេធមិនបុរសសាមញ្ញនោះ
ឈាមរបស់អស់អ្នកដល់គួរឲ្យមានទុកឲ្យមានការព្រមាន នឹងសុចិត្តនៃលើគាត់។

ឱក្ខន្ធមនុស្សអើយ ខ្ញុំប្រាប់តាំងឯងជាអ្នកយាមដល់សង្ឃឹស្តារអំពីហើយ ដូចនេះ
ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលពីមាត់ខ្ញុំ ហើយព្រមានពួកគេជំនួសខ្ញុំ។
កាលណាខ្ញុំនិយាយនឹងមនុស្សអាក្រក់ថា «ឯងនឹងស្លាប់ជាពិតប្រាកដ»
ប៉ុន្តែឯងមិនបានព្រមានគាត់ ហើយក៏មិនបាននិយាយដើម្បីប្រឆាំងមនុស្សអាក្រក់
យកចេញពីផ្ទះអាក្រក់របស់ខ្លួន ដើម្បីបដិសេធក្នុងការជីវិតគាត់ទេ
នោះមនុស្សអាក្រក់នោះនឹងស្លាប់ក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទារឈាមរបស់គាត់ពីដងវិញ។ ទោះជាយ៉ាងណា
បើឯងព្រមានមនុស្សអាក្រក់ ហើយគាត់មិនយកចេញពីអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួន
ឬពីផ្ទះអាក្រក់របស់ខ្លួនទេ នោះគាត់នឹងស្លាប់ក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែឯងបានសង្ឃឹស្តារព្រលឹងរបស់ខ្លួនហើយ។ មុតងទៀត
កាលណាមនុស្សសុចរិតបែកចេញពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួន
ហើយប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ហើយខ្ញុំដាក់ថ្នាំជំពប់នៃមុខគាត់
នោះគាត់នឹងស្លាប់ ពីព្រោះឯងមិនបានព្រមានគាត់
គាត់នឹងស្លាប់ក្នុងអំពើហិង្សារបស់ខ្លួន
ហើយអំពើសុចរិតដល់គាត់បានប្រព្រឹត្តមក នឹងមិនគួរចងចាំទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទារឈាមរបស់គាត់ពីដងវិញ។ ទោះបីយ៉ាងណា
បើឯងព្រមានមនុស្សសុចរិតកុំឲ្យមនុស្សសុចរិតនោះប្រព្រឹត្តហិង្សា
ហើយគាត់មិនប្រព្រឹត្តហិង្សាទេ នោះគាត់នឹងរស់ជាពិតប្រាកដ
ពីព្រោះគាត់បានទទួលការព្រមាន ហើយឯងក៏បានសង្ឃឹស្តារព្រលឹងរបស់ខ្លួនដែរ។
អសេគោល 3:17-21។

នៅក្នុងជំពូក «ដប់មួយ» ដំបូងនៃតែម្សិលអសេគោល
គាត់គួរឲ្យមានបង្កហេតុអំពីការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
ដោយបង្កហេតុតាមរយៈនិមិត្តដល់ក្រឹតនៃមាត់ទន្លេខេហោ នៅទីវាល
និងនៅក្នុងយូសាឡឹម។ គាត់គួរឲ្យមានតាំងឲ្យបុរសសាមញ្ញអំពីការជំនុំជម្រះដល់
កំពុងខិតមកលើក្នុងយូសាឡឹម។
សារព្រមានអំពីការជំនុំជម្រះដល់កំពុងខិតមកលើក្នុងយូសាឡឹមនោះ
គឺជាសារព្រមានដល់បានផ្តល់ជាមុនដល់ក្រុមជំនុំអង្គនៃទីសម្រេចបុរសមួយឡានដ៏សេ
សារព្រមាននោះបញ្ជាក់អំពីការជំនុំជម្រះ
និងការបដិសេធប្រឆាំងសុភវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះនៅក្នុងក្នុងយូសាឡឹម ដល់មិនមានការបដិសេធនោះ។
សារព្រមានដល់អសេគោលជាគំរូនិមិត្តគួរបន្តនោះ

គឺជាសារពុំមានអំពើច្បាប់ចុងអែទិតុយដលៃនឹងមកដល់កុនុងពលេឆាប់ៗ។

នលៅកុនុងជំពូកដប់មួយដំបូងទាំងនោះ ដលៃសចេកុតីពិតទាំងនេះគួរឲ្យមានលើកឡើង
អសេគោលគួរឲ្យមានផ្ទៃច្រើនយសង្ឃឹមមាត់ ហើយក្រោយមកលោកនិយាយតនៃលោកដលៃ
ព្រះទ្រង់បើកមាត់របស់លោកជាពិសេសបំណុលនោះ
ហើយការនេះបន្តតរហូតដល់ការបំផុសពាក្យយស្សាឡើយ
នលៅពលេនោះលោកអាចនិយាយបានមុតងទៀត។

រួចមក ព្រះវិញ្ញាណបានចូលមកកុនុងខ្ញុំ
ហើយបានតមកដល់ខ្ញុំឲ្យឈរលើដីដឹងរបស់ខ្ញុំ ហើយបានមានបន្ទូលនឹងខ្ញុំ
ទាំងមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរទៅ បិទខ្លួនឯងនលៅកុនុងផ្ទះរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ
អ្នកអើយ ជាបុត្រមនុស្ស មើលចុះ គន្លឹះដាក់ច្រវាក់លើអ្នក
ហើយនឹងចងអ្នកដោយច្រវាក់ទាំងនោះ
ហើយអ្នកនឹងមិនអាចចេញទៅនលៅកណ្តាលពួកគេបានឡើយ។
ហើយយើងនឹងផ្ទុះច្រើនយសង្ឃឹមមាត់របស់អ្នកជាប់នឹងលើមាត់របស់អ្នក
ដើម្បីឲ្យអ្នកកុលាយជាមនុស្សគ
ហើយមិនផ្ទុះច្រើនយសង្ឃឹមមាត់បន្តទៅដល់ពួកគេឡើយ ពីព្រោះពួកគេជាអ្នកបោះបង្គោល
ប៉ុន្តែ នលៅពលេយើងមានបន្ទូលនឹងអ្នក យើងនឹងបើកមាត់របស់អ្នក
ហើយអ្នកគួរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់យល្យោមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
អ្នកណាដលៃសុតាប់ ចូរឲ្យគេសុតាប់ចុះ ហើយអ្នកណាដលៃបដិសេធ
ចូរឲ្យគេបដិសេធចុះ ដុបិតពួកគេជាអ្នកបោះបង្គោល។ អសេគោល 3:24-27។

នលៅពលេកុនុងយស្សាឡើយមានដួលរលំ អសេគោលអាចនិយាយបានមុតងទៀត។

ហើយនលៅឆន់ទីដប់ពីរនៃការជាប់ជាល្អលើយរបស់យើង នលៅខែទីដប់
នលៅថ្ងៃទីប្រាំនៃខែនោះ មានមនុស្សដលៃបានរត់ចេញពីកុនុងយស្សាឡើយមកដល់ខ្ញុំ
ដោយនិយាយថា «ទីកុនុងគួរឲ្យមានវាយបំផុសពាក្យហើយ»។ ឥឡូវនេះ
ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់បានសណ្តូចលើខ្ញុំនលៅពលេលងាច
មុនពលេអ្នកដលៃបានរត់ចេញនោះមកដល់ ហើយទ្រង់បានបើកមាត់របស់ខ្ញុំ
រហូតដល់ពលេគាត់មកដល់ខ្ញុំនលៅពលេព្រឹក
ដូចនេះមាត់របស់ខ្ញុំក៏គួរឲ្យមានលើកឡើងវិញ ហើយខ្ញុំលង់នលៅសង្ឃឹមមាត់ទៀត។
អសេគោល ៣៣:២១, ២២។

ការដួលរលំនៃកុនុងយស្សាឡើយកំណត់ឱ្យការដួលរលំនៃកុនុងយស្សាឡើយដ៏ធំធេងទីសុទ្ធចុងទីប្រាំពីរ
លាវឌីសេ នលៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ការដួលរលំនោះកើតឡើង ខណៈដលៃអ្នកទាំងឡាយដលៃ
គួរឲ្យមានបោះត្រានលៅកុនុងកុនុងយស្សាឡើយកុនុងជំពូកទីប្រាំបួន
គួរឲ្យមានលើកឡើងនលៅពលេនោះជាកុនុងយស្សាឡើយដ៏ធំធេងល្អនេះដ៏យជម្ពុនៈ។
ពួកលាវឌីសេដលៃស្ថិតនលៅកុនុងកុនុងយស្សាឡើយគួរឲ្យមានដកចេញ
ហើយមួយសនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់គួរឲ្យមានលើកឡើង
នលៅពលេដលៃនគរសិរីលុអគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើង។ នគរសិរីលុអនោះគួរឲ្យមានបង្កាញជាគំរូ
ទុកជាមុនដោយការបង្កកើតនគរព្រះគុណនលៅឈើឆ្នាំកង។
នគរព្រះគុណនលៅឈើឆ្នាំកងគួរឲ្យគន្លឹះនគរសិរីលុអនលៅឯកុនុងយស្សាឡើយ ហើយ
ហើយនគរទាំងពីរនោះគួរឲ្យមានដាក់បញ្ចូលកុនុងដប់នលៅបុរេគុតិសាស្ត្រពុយាករណ៍ដលៃមាន
ទីតាំងនលៅកុនុងសង្ឃឹមមាត់នលៅអសេគោល។ ជំពូកដប់មួយដំបូង
នលៅពលេដលៃសង្ឃឹមមាត់នលៅអសេគោលគួរឲ្យមានដាក់កុនុងបរិបទនៃទីបរិសុទ្ធច

គឺស្ថិតិអំពីការបន្តសុទ្ធជក្រមជំនុំរបស់ព្រះ
ខណៈដែលសុត្ររបស់ទ្រង់ផ្តល់សុភមង្គលក្នុងកំពុងតស៊ូ
ដល់ការបន្តកំណត់ថាមានសូរសាសន៍និងសូម្បីតែអាក្រក់ក្នុងមគ្គុទ្ទ
ទៅជាជក្រមជំនុំដល់បាវនាជ័យជម្នះ
ដល់ការបន្តផ្សេងៗដោយដង្ហោយសូរសាសន៍បុណ្យទី៥០។

ហើយអ្នកអរិយ មជ្ឈិកនាំអាក្រក់ដ៏អស្ចារ្យនៃអិស្រាអែល
ដល់ចុងរំលងអ្នកបាវនាមកដល់ នៅពេលដែលអំពើទុច្ចរិតក្នុងដល់ទីបញ្ចប់
នេះជាព្រះបន្តទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យហ្វោរ៖ ចូរដកមកដល់សង្គ្រាមចេញ
ហើយដោះមកដល់ជ័យចេញ៖ នេះនឹងមិនដូចមុនទៀតឡើយ៖
ចូរលើកអ្នកដល់ទាបឲ្យខ្ពស់ឡើង ហើយបន្តទាបអ្នកដល់ខ្ពស់ចុះ។
យើងនឹងបំផ្លាញ បំផ្លាញ បំផ្លាញ ហើយវានឹងលង្វែងមានទៀតហើយ
ដរាបទាល់តែព្រះអង្គគង់លើសិទ្ធិលើវាយាងមក;
ហើយយើងនឹងបុគ្គលនៃព្រះអង្គ។ អសេគោល 21:25-27។

សេដ្ឋកិច្ច គឺជាសុភមង្គលក្នុងក្រោយនៃយូដា ហើយគាត់គឺជា
«ម្ចាស់អង្គម្ចាស់អាក្រក់របស់អិស្រាអែល ដល់ចុងរំលងគាត់បានមកដល់»
នៅក្នុងខគម្ពីរទាំងនោះ។ នប្លើកនសោហ្វៀបនឹងវាយយកក្នុងយូសាឡីម
ហើយមកដល់សេដ្ឋកិច្ចក្នុងក្រោយនៃយូដា ដល់នឹងក្នុងផ្ទៃក្នុងរំលងដោយពួកមឌី
និងព័រស ហើយពួកនោរិញនឹងក្នុងផ្ទៃក្នុងរំលងដោយពួកកុរិក
ដល់នឹងក្នុងផ្ទៃក្នុងរំលងដោយរូម។ ការផ្ទុកក្នុងរំលងលើកទីបីមកដល់នរោម
ដល់ជាបុរសគុតិសាស្ត្រនៃពេលសុតចេ «ដល់សិទ្ធិជារបស់ទ្រង់»
នឹងទទួលមកដល់នៃគរព្រះគុណ
នៅក្នុងការបង្កើតនៃគរនោះឡើងនៃលើយើងក្នុង។

«ដល់ "មជ្ឈិកនាំអាក្រក់ដល់អស្ចារ្យ" នោះ
ចុងនៃការជម្រះគណនាចុងក្រោយបានមកដល់ហើយ។ ព្រះអម្ចាស់បានបង្កគាប់ថា
"ចូរដកមកដល់សង្គ្រាមចេញ" និង "ដោះមកដល់ចេញទៅ"។
រហូតទាល់តែព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ផ្តល់នឹងសុចរិតនៃព្រះរាជ្យរបស់ទ្រង់ឡើង
នោះយូដាមិនក្រោយអនុញ្ញាតឲ្យមានសុតចេមុនដទៃទៀតឡើយ។ "យើងនឹងបំផ្លាញ
បំផ្លាញ បំផ្លាញ វា" នេះជាព្រះបញ្ជាដ៏ទៃវេទនាអំពីបុគ្គលដ៏ក្រៃលែងនៃព្រះរាជ្យសង្គ្រាម;
"ហើយវានឹងលង្វែងមានទៀត
រហូតដល់ព្រះអង្គគង់លើសិទ្ធិក្នុងវិញ្ញាណបាវនាមក;
ហើយយើងនឹងបុគ្គលនៃព្រះអង្គ"។ អសេគោល 21:25-27» ពុយាការី និង សុតចេ,
451។

នៅក្នុងគុណភាពក្នុងក្រោយ
ដល់បានចាប់ផ្តើមនៃពេលដល់ការជំនុំជម្រះលើមនុស្សសរសេរបានចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃទី
9/11 ព្រះគ្រីស្ទបានសុចរិតនៃគរនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

«នៅពេលនៃការទាំងបួនលង្វែងចាប់បន្តទៀត
ព្រះគ្រីស្ទនឹងសុចរិតនៃគររបស់ទ្រង់ឡើង»។ Spalding and Magan, 3.

រយៈពេលនៃការរៀបចំមួយចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃទី 9/11
ហើយនៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យក្នុងក្រោយនៃអនុវត្ត
ក្នុងសិទ្ធិផ្សេងៗក្នុងក្រោយនៃលើកឲ្យខ្ពស់លើសគ្រប់ទូល និងគ្រប់ក្នុងទាំងអស់។

ព្រះបន្ទូលដល់អសោយ ជាបុគ្គលរបស់អាម៉ុស ហនយើង ទាក់ទងនឹងយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម។ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយៗ នឹងកើតមានឡើងថា គ្រប់និពន្ធវិហាររបស់ព្រះអម្ពចាស់ នឹងត្រូវបានគាំទ្រឲ្យមាននៅលើកំពូលភ្នំទាំងឡាយ ហើយនឹងត្រូវបានលើកខ្ពស់ជាងគោកទាំងឡាយ; ហើយបុរាណជាតិទាំងអស់ នឹងហូរមកកាន់ទីនោះ។ ហើយមនុស្សជាច្រើន នឹងទៅ ហើយនិយាយថា ចូរមក ហើយឲ្យយើងឡើងទៅកាន់ភ្នំនៃព្រះអម្ពចាស់ ទៅកាន់ព្រះវិហារនៃព្រះនយ៉ែកុប; ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញយើងអំពីផ្លូវរបស់ទ្រង់ ហើយយើងនឹងដើរក្នុងមាគ៌ារបស់ទ្រង់៖ ដូចក្រឹត្យវិន័យ នឹងចេញមកពីស៊ីយ៉ូន ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ពចាស់ ចេញមកពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ អសោយ ២១-៣។

នៅថ្ងៃទី ៩/១១ ខ្យល់ទាំងឡាយត្រូវបានលង់ឲ្យបក់ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបំបាក់វិញ ដូច្នេះមានសម្ភាសន៍ការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើតអាណាចក្រនៃដាវីឌ ជំពូក ២ ដល់ត្រូវបានគំរោងជាដូចមួយកំណត់កាត់ចេញពីភ្នំ ហើយពេញដៃនៃដីទាំងមូល។

«ទស្សនៈនេះត្រូវបានប្រទានមកនៅឆ្នាំ 1847 នៅពេលដែលក្នុងចំណោមបងប្អូនអាដរនេទីស មានតម្លៃស្តុសតិចតួចបំណុលនោះដែលបានគោរពថ្ងៃសប្តិ ហើយក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះ ក៏មានតម្លៃស្តុសតិចតួចបំណុលនោះដែលយល់ថា ការគោរពថ្ងៃនៃនោះមានសារៈសំខាន់គួរគោរព ដើម្បីបង្កើនបន្ទាប់បន្សំការងារបុរាណស្ថានរបស់ព្រះ និងអនុកម្មនៃវិញ្ញាណ។ ឥឡូវនេះ ការសម្រេចបំពេញនៃទស្សនៈនោះកំពុងចាប់ផ្តើមត្រូវបានមើលឃើញហើយ។ «ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រូរវនានោះ» ដែលបានរៀបរាប់នៅទីនេះ មិនសំខាន់ទៅលើពេលវេលាដែលគ្រូរវនាបាននឹងចាប់ផ្តើមត្រូវបានចាក់ចេញនោះទេ ប៉ុន្តែសំខាន់ទៅលើវិធីដែលពេលវេលាមួយមុនពេលត្រូវបានចាក់ចេញ ខណៈពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបាននាំយកនូវទីបរិសុទ្ធ។ នៅពេលនោះ ខណៈដែលកិច្ចការនៃចេក្រីស្ទបានគ្រូរវនាបានកំពុងបិទបញ្ចប់ រវាងនឹងកើតមានឡើងលើដី ហើយបុរាណជាតិទាំងអស់នឹងខឹងសម្បារ ប៉ុន្តែនឹងត្រូវបានបំបាក់ ដើម្បីមិនឲ្យរារាំងកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបីឡើយ។ នៅពេលនោះ «គ្រូរវនាចុងក្រោយ» ឬការស្រស់ស្អាតពីព្រះវត្តមាននៃព្រះអម្ពចាស់ នឹងយាងមក ដើម្បីប្រទានអំណាចដល់សង្ឃឹមយ៉ាងខ្ពស់របស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំ ពួកបរិសុទ្ធឲ្យអាចឈរមាំមួននៅក្នុងគ្រូរវនាបានចុងក្រោយទាំងបុរាណនឹង ត្រូវបានចាក់ចេញ»។ Early Writings, 85.

ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បង្កើតនគរដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់នៅក្នុងអំឡុងពេលគ្រូរវនាចុងក្រោយ ហើយនគររបស់ទ្រង់រួមបញ្ចូលទាំងនគរនៃព្រះគុណ ដែលមានត្រូវបង្កើតឡើងនៅលើដីក្នុង ដីនៃទាំងនគរនៃស៊ីយ៉ូនរបស់ទ្រង់នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យដងដំរី។ ចាប់ពីសង្គ្រាមនៅហាប៊ីឡូន (នគរទី1) ទៅមេដ្យូ-ព័រស៊ី (នគរទី2) ទៅក្រិក (នគរទី3) ហើយបន្តទៅរួមបញ្ចូលប៉ាហ្សាតិ (នគរទី4) បង្កហាញអំពីបុរាណសាស្ត្រដែលនាំទៅដល់នគរនៃព្រះគុណ។ បុរាណសាស្ត្រនោះបង្កហាញអំពីដំណាប់បុរាណសាស្ត្រស្របគ្នាមួយ ចាប់ពីរួមសម្ពាធបាប (ហាប៊ីឡូនខាងវិញញ្ញាណ នគរទី5) ទៅដល់សហរដ្ឋអាមេរិក (មេដ្យូ-ព័រស៊ីខាងវិញញ្ញាណ នគរទី6) ទៅដល់អង្គការសហបុរាណជាតិ (ក្រិកខាងវិញញ្ញាណ នគរទី7)

ហើយបន្តតទៅដល់សម្ព័ន្ធទីភាគីនៃគោលការណ៍សាធារណៈ និងព្យាករណ៍ក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
ដើម្បីបង្កើនការគាំទ្រដល់សម័យទំនើប (រួមមានវិញ្ញាណ នគរទី៨
ដល់កើតចេញពីទាំងបុរាណ)។

ជ័យជម្នះនៃគោលនយោបាយ នៅក្នុង ដំណើរការ ២ ឆ្នាំបន្តគំណោងដោយមួយ
ហើយពួកអ្នកសម្រេចបាននូវជោគជ័យនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍។

អ្នករាល់គ្នាផងដែរ ដូចជាមុនមានជីវិត
កំពុងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងជាផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ជាបញ្ចប់នៃបរិសុទ្ធនៃ
ដើម្បីបង្កើនយុត្តិធម៌ជាខាងវិញ្ញាណ ដល់ព្រះទ្រង់យកហាន
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ១ ព្រះគម្ភីរ ២:៥

នគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចចន្លោះ ឈ្នះលើអាណាចក្រទាំងឡាយនៃលោកិយ
ហើយបំពេញពិភពលោកទាំងមូល។ នៅក្នុងគម្ពីរអសេគោល ជំពូកស័ស្តិប
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅរបស់លោក
នគរដ៏ដ៏ល្អនោះត្រូវបានគំណោងជាព្រឹត្តិការណ៍មួយ ដល់បំពេញពិភពលោកដោយទឹកដីនៃ
យើងនឹងបន្តអំពីរឿងទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។